

# Den skjulte historien bak vers førti – nummer seks

*Elleve*

Jeff Pippenger  
2026-04-02

Når vi tar fatt på studiet av den skjulte historien, vil vi betrakte både de indre og de ytre profetiske linjene som nå forstås å være i samsvar med historien fra endetiden i vers førti og frem til søndagsloven i vers førtien. Den indre linjen i denne profetiske historien er markert ved Åpenbaringen kapittel elleve, vers elleve. Den ytre linjen er markert ved Daniels bok kapittel elleve, vers elleve. Den ytre linjen i Daniel 11—vers 11 kom inn i historien i 2014, og den indre linjen i Åpenbaringen 11—vers 11 kom inn i historien den 31. desember 2023. Den ytre linjen representerer det republikanske hornet på jorddyret, og den indre linjen representerer det protestantiske hornet på jorddyret.

## De forente stater

Åpenbaringsboken identifiserer én primær nasjon som gjenstand for de siste dager. Denne nasjonen er dyret fra jorden som tvinger hele verden til å tilbe det pavelige dyret fra havet. Åpenbaringsboken identifiserer én primær nasjon, én konføderasjon av ti nasjoner og én falsk kirke. Nasjonen er De forente stater, dyret fra jorden i kapittel tretten; den falske kirken er dyret fra havet i kapittel tretten, og den bibelske ti-kongers konføderasjon av ondskap er De forente nasjoner. Disse tre maktene, fremstilt som dragen, dyret og den falske profeten i Åpenbaringen seksten, fører verden til Harmageddon.

De er hver for seg identifisert i Daniel elleve, vers førti til førtifem, hvor den falske kirken kommer til sin ende mellom havene og det herlige hellige fjell i vers førtifem, noe som geografisk samsvarer med Åpenbaringsens Harmageddon. Vers førti begynner i 1798, da dyret fra havet, det vil si den falske kirken, fikk et dødelig sår, og avsnittet ender med at dette gjenoppstandne havdyret, som er skjøgen i Åpenbaringen sytten, dør den andre gangen, og dermed avsluttes avsnittet nettopp der det begynte. Den fremste nasjonen både i Åpenbaringen og Daniel er De forente stater, jorddyret i Åpenbaringen trettens opprørskapittel. Jorddyret er også den falske profet i kapittel seksten i Åpenbaringen, og i Daniel elleve, vers førti, er det vognene, skipene og rytterne.

## Halvsannheter er overhodet ingen sannhet

Nasjonen som i de siste dager er gjenstand for både Daniel og Åpenbaringen, er De forente stater, og Daniel kapittel elleve begynner med uttrykkelig å identifisere denne nasjonens siste president. Denne sannheten er et fastslått bibelsk faktum, som laodikeiske syvendedagsadventister forkaster ved å skjule seg bak en halvsannhet. Halvsannheten de skjuler seg bak i dette spørsmålet, er deres enighet om at det er De forente stater som både er jorddyret i Åpenbaringen tretten og også den falske profet i kapittel seksten; likevel nekter de å se at Donald Trump er et hovedemne i bibelsk

profeti i de siste dager. Gud forandrer seg aldri, og da Han handlet med Egypt, var Farao et hovedemne i den profetiske historien; deretter, med Babylon, blir Nebukadnesar og Belsasar nevnt. Kyros ble nevnt. Darius ble nevnt. Bibelen identifiserer uttrykkelig den siste herskeren over jorddyret, og det er ikke en tilfeldig henvisning. Adventismen vet hvem De forente stater er i endetidsprofetien, men kan ikke se at Gud omtaler både nasjonen og dens leder i hvert profetisk scenario, og at alle disse tidligere hellige historier illustrerer de siste dager.

## **Trump i det siste synet**

Donald Trump er det første emnet i Daniels siste syn, som er klimakset i alle de profetiske synene, ikke bare i Daniels bok, men i hele Bibelen.

Temaet i det siste synet av den profetiske historien i Guds Ord er Donald Trump. Han er symbolet som identifiserer fotsporene til den ytre endetidsprofetien om den skjulte historien i vers førti. Han er også bindeleddet som identifiserer og stadfester den indre linjen til de hundre og førtifire tusen. De hundre og førtifire tusen er det protestantiske hornet på jorddyret i Åpenbaringen tretten, og Donald Trump representerer det republikanske hornet på det samme dyret. Dyret er De forente staters grunnlov, slik den er representert ved den konstitusjonelle republikanske regjeringen som i begynnelsen etablerte et skille mellom de to hornene, men som til slutt forener hornene til et bilde av det pavelige havdyret.

Søster White knytter gjentatte ganger gullstøtten i Daniels bok kapittel tre til de siste dagers søndagslov; så, hvem representerer Nebukadnesar? Adventismen vil fortelle deg at det er De forente stater, dyret fra jorden i Åpenbaringen kapittel tretten, hvilket er ensbetydende med å identifisere at det var Babylon som kastet Sjadrak, Mesjak og Abed-Nego i ilden. Det var Nebukadnesar som Bibelen identifiserer som den som var ansvarlig ved søndagsloven, så hvem er Nebukadnesar, dersom det ikke er presidenten som styrer når den snart kommende søndagsloven kommer?

## **Tre**

Daniels siste syn, som er synet ved Hiddekel-elven, er delt inn i tre kapitler som hver svarer til kjennetegnene ved de tre englene i Åpenbaringen fjorten. De tre kapitlene representerer den første, den andre og den tredje engelen, men de representerer også Daniels siste budskap. Hans første budskap i kapittel én representerer også de tre englene i Åpenbaringen fjorten, og ved dette blir Alfa og Omegas signatur satt på kapittel én og på synet ved Hiddekel-elven.

Daniels siste syn er satt innenfor rammen av det hebraiske ordet «sannhet», som består av den første, den trettende og den siste, den tjuende, bokstaven i det hebraiske alfabetet. Kapittel ti fremstiller Daniel som en profetiens student som blir forvandlet fra en laodikeer til en filadelfier på den tjuende dagen. Daniel blir deretter satt i stand til å forstå den åpnete kunnskapsøkningen som er framstilt i kapittel tolv. Synets første og siste kapitler fremstiller Daniel som et symbol på de hundre og førtifire tusen, som er ekte studenter av profetien.

«Uansett hva menneskets intellektuelle fremskritt måtte være, må han ikke et øyeblikk tro at det ikke er behov for grundig og vedvarende gransking av Skriftene for å få større lys. Som et folk er vi kalt, hver enkelt av oss, til å være studenter av profetiene.» Testimonies, bind 5, s. 708.

Kapittel én identifiserer de samme sannhetene som synet ved Hiddekel-elven, og første kapittel i synet ved Hiddekel-elven identifiserer den samme sannhet som dets tredje og siste kapittel. Daniels bok bærer Alfa og Omegas signatur, for kapittel én identifiserer den evige evangeliets tretrinns prøveprosess, og det gjør også kapittel tolv. Deretter, innenfor de tre kapitlene som utgjør Daniels siste syn, er det første kapittel alfa og det tredje kapittel omega. Dette samsvarer med Daniels første prøve om hvilken mat han skulle spise, og hans tredje og siste prøve da han ble bedømt av Nebukadnesar etter tre år. Alfa-prøven i Daniel 1 gjaldt metoden for bibelstudium, slik dette er fremstilt ved å spise enten den babylonske kost eller vegetarkosten.

Daniels trofasthet mot metodologien «linje på linje» gjorde at han kunne bli funnet slik at «i alle saker som krevde visdom og forstand, og som kongen spurte dem om, fant han dem ti ganger bedre enn alle magere og stjernetydere som var i hele hans rike.» I omega-kapittel tolv er det de vise som forstår alle saker som krever visdom, og som økes når det profetiske Ord blir avseglet. Kapittel tolv er omega til kapittel én, og det er også omega til kapittel ti, alfaen til Hiddekel-synet. I dette alfa-kapittel ti finner Daniel hvile i den åndelige erfaring, i samsvar med at de vise finner hvile i den intellektuelle erfaring i kapittel tolv. Kapittel én understreker at det er metodologien for bibelstudium som gjør profetiens gransker i stand til å finne hvile i sannheten både åndelig og intellektuelt for å kunne bli beseiglet.

Som representanter for de ekte profetistudentene i de siste dager er Daniel og de tre verdige de vise som ikke bare forstår den økte kunnskap som blir avforseglet ved endens tid i 1989, men de forstår også den økte kunnskap ved 11. september. Til sist forstår de den avforseglete økningen av kunnskap den 31. desember 2023.

I sin søken etter Guds profetiske lys blir de forvandlet fra den laodikeiske syvendedagsadventistbevegelsen av de hundre og førtifire tusen til den filadelfiske bevegelsen av de hundre og førtifire tusen. Når forandringen finner sted, blir de skilt fra dem som flyktet fra synet av speilet.

## **Budskap om menneskelig opprør**

Kapittel ti og tolv henvender seg til de hundre og førtifire tusen, for de er det første og tredje trinnet i sannhetens rammeverk. Når de først er blitt utrustet ved den indre erfaringen av speilsynet i kapittel ti, sammen med at de er blitt opplyst ved den uforseglede forståelsen av Daniel tolv, skal de forkynne budskapet om menneskelig opprør. Budskapet om menneskelig opprør er representert ved Daniels bok og Johannes' åpenbaring, og opprørets budskap er plassert innenfor den profetiske rammen av rikene i Bibelens profeti, slik den fremstilles i Daniel. Den profetiske symbolikken i vitnesbyrdet om menneskelig opprør i Daniels bok er fullt ut representert i kapittel elleve. Kapittel elleve er en historie som begynner ved slutten på Babylon og begynnelsen på mederne og perserne. Det begynner derfor med Babylons dødssår, som er et forbilde på pavedømmets dødssår i 1798.

Når pavemaktens dødssår blir leget ved den snart kommende søndagsloven, blir hun overhodet for den trefoldige foreningen av dragen, dyret og den falske profet. Da er hun kvinnen som rir på dyret i Åpenbaringen sytten, og på denne kvinnens panne står skrevet: Babylon, den store. Ved den snart kommende søndagsloven blir dødssåret til både Babylon og pavedømmet leget.

Det menneskelige opprøret, fremstilt fra Babylons tid og frem til verdens ende, er rammen for Daniels bok, og kapittel elleve er det ytre profetiske budskapet som skildrer dette opprøret i de siste dager. Dette vitnesbyrdet om opprør, som finnes i kapittel elleve, samsvarer med og er inneholdt i de siste seks versene av kapitlet. De siste seks versene er budskapet om menneskelig opprør, og disse siste seks versene er fremstilt med og innenfor den skjulte historien i vers førti. Slik blir Daniels bok redusert til ett kapittel, som igjen blir redusert til seks vers i dette samme kapitlet, som deretter igjen blir redusert til den skjulte historien i den siste halvdelen av ett vers.

Kapittel elleve representerer den trettende bokstaven, som innledes av den første og etterfølges av den siste bokstaven i det hebraiske alfabetet, og den første og den siste er alltid de samme. Det første kapitlet identifiserer de vise som blir skilt fra de dårlige ved skueglassynet, og det siste kapitlet identifiserer de vise som blir skilt fra de dårlige ved avforseglingen. Inspirasjonen opplyser oss om at beseglingen av de hundre og førtifire tusen er en «forankring i sannheten, både intellektuelt og åndelig». Kapittel ti identifiserer beseglingen av de hundre og førtifire tusen åndelig, og kapittel tolv viser den intellektuelle. Kapittel ti identifiserer tre berøringer og tre samhandlinger med himmelske vesener. Kapittel tolv identifiserer en tredelt renselse av de vise som fullbyrdes ved økningen av den intellektuelle profetiske sannhet som «renset, gjort hvite og prøvet». Slik som kapittel ti har to symboler på tre, med de tre berøringene og tre himmelske møtene, har kapittel tolv den tredelte prøvelsesprosessen, så vel som tre tidsprofetier.

Kapittel ti's tre himmelske møter bærer sannhetens signatur, for den første og siste himmelske skikkelsen som samhandler med Daniel, var engelen Gabriel, og skikkelsen i midten var Mikael. Tre engler, men Kristus var engelen i det andre trinnet. De tre berøringene representerer en gradvis tredelt styrkelse av Daniel. I avsnittet identifiserer Daniel speilsynet tre ganger, og ved å gjøre dette plasserer han de tre speilsynene innenfor syv henvisninger til mareh-synet i kapittel ti. To ganger er det hebraiske ordet mareh oversatt med «skikkelse», og to ganger med «syn», og tre andre ganger er det oversatt med «syn». De «tre andre gangene» er ikke mareh; de er den feminine uttrykksformen av mareh, som er marah. Kapittel ti har tre berøringer av gradvis styrkelse, tre himmelske møter som bærer sannhetens signatur, og tre speilsyn som er en del av syv henvisninger til Kristi skikkelse.

## **Fremtreden**

De to gangene mareh er oversatt med «tilsynekomst», samsvarer med de to gangene det er oversatt med «syn». Sammen identifiserer de Kristus som et symbol som fremtrer som et veimerke i den profetiske historie. I Åpenbaringen kapittel ti stiger en engel ned og setter den ene foten på landet og den andre på havet. Søster White opplyser oss om at engelen var «ingen ringere enn Jesus Kristus». Engelen i Åpenbaringen ti er Kristi «tilsynekomst» i den profetiske historie. Han fremtrer i vers tretten i Daniel kapittel åtte som Palmoni, og fra og med Åpenbaringen kapittel fem fremtrer

Han som Løven av Judas stamme. Daniel representerer dem i de siste dager som følger Kristi profetiske tilsynekomster, hvor enn Han måtte gå. Hvis de trofast gjør dette, blir de ledet til speilsynet, hvor de utro flykter.

Det tretrinns renselsesforløpet i kapittel tolv, basert på forståelsen av den kunnskap som økes når en profeti blir avseglet, ledsages av tre «tidsprofetier», som representerer tre atskilte oppfyllelser for hvert av de tre versene. Vers sju sine tolv hundre og seksti år, vers elleve sine tolv hundre og nitti år og vers tolv sine ett tusen tre hundre og trettifem år utpeker tre vers som hver inneholder en tidsprofeti som ble oppfylt i historien, og som deretter ble anerkjent av millerittene som en historisk stadfestelse av budskapet de forkynnte. Forutsigelsen i verset, den historiske oppfyllelsen og millerittenes anvendelse av denne historien vitner om endetidsoppfyllelsen av disse tre profetiene. Men millerittenes tidsanvendelse er ikke lenger gyldig, så tidsreferansene i versene skal anvendes som symboler, ikke som tid. Symbolikken blir fastslått i versene ved å anvende verset, versets oppfyllelse i historien og millerittenes fremstilling av budskapet.

Kapittel elleves kronologi over menneskelig opprør er vevd sammen av forbund, traktater og pakter. De menneskelige paktene som er fremstilt innenfor historien i kapittel elleve, settes i kontrast til den guddommelige pakt.

«I de siste dager av denne jordens historie skal Guds pakt med sitt budholdende folk fornyes.»  
Review and Herald, 26. februar 1914.

Roma etablerer hele synet, og når det pavelige Roma først omtales i kapittel elleve, blir hun identifisert som «dem som forlater den hellige pakt». Den indre linjen i Daniel elleve, som også er den indre linjen innenfor den skjulte historien i vers førti, representerer dem som inngår pakt med Gud i de siste dager, og den ytre linjen identifiserer dem som forlater nettopp denne pakten. For å fremstille den klassen som ikke vil ha gagn av kunnskapsøkningen i de siste dager, er deres ytre historie vevd inn på den profetiske tråden av brutte menneskelige traktater.

Innvevd i den indre linjen til de hundre og førtifire tusen finnes flere symboler og illustrasjoner av Guds paktsforhold til sitt siste-dagers levningsfolk. Symbolet i tallet «elleve» er en av disse sannhetene, og det faktum at det ellevte verset i kapittel elleve identifiserer det ytre og det indre synet for de siste dager, understrekes ved at Jesaja i kapittel elleve, vers elleve, angir hensikten med og verket til Guds paktsfolk i de siste dager.

Og det skal skje på den dag at Herren atter, for annen gang, skal rekke ut sin hånd for å vinne tilbake resten av sitt folk, dem som blir tilbake, fra Assyria og fra Egypt og fra Patros og fra Kusj og fra Elam og fra Sinear og fra Hamat og fra havets øyer. Jesaja 11:11.

## **Spredningen**

I de siste dager vil Guds restfolk ha blitt spredt to ganger og trenge å bli samlet. Det sjuende verset i Daniel tolv identifiserer en spredning av Guds folk i de siste dager, og fremstiller således de ett tusen to hundre og seksti dager som et symbol på en spredning.

Og jeg hørte mannen som var kledd i lin, han som stod over elvens vann; da han løftet sin høyre hånd og sin venstre hånd mot himmelen, svor han ved ham som lever til evig tid at det skal være for en tid, tider og en halv tid; og når han har fullført å knuse det hellige folks makt, da skal alle disse ting bli fullendt. Daniel 12:7.

De to vitnene ble spredt i Åpenbaringen kapittel elleve etter at de hadde avlagt sitt vitnesbyrd.

Og når de har fullført sitt vitnesbyrd, skal dyret som stiger opp av avgrunnen, føre krig mot dem og seire over dem og drepe dem. Og deres døde legemer skal ligge på gaten i den store stad, som i åndelig forstand kalles Sodoma og Egypt, der også vår Herre ble korsfestet. Og folk og stammer og tungemål og nasjoner skal se deres døde legemer i tre og en halv dag og ikke tillate at deres døde legemer blir lagt i grav. Og de som bor på jorden, skal glede seg over dem og fryde seg, og de skal sende gaver til hverandre, fordi disse to profeter plaget dem som bor på jorden. Åpenbaringen 11:7–10.

I det neste verset, vers elleve, blir de to vitnene oppreist fra sin død i Sodomas og Egypts gate. Den samme døden blir av Esekiel fremstilt som en dal med spredte, døde, tørre ben. De to vitnene representerer de republikanske og protestantiske hornene som ble drept i 2020. Det protestantiske hornet døde ved sin falske forutsigelse om 18. juli 2020, og det republikanske hornet døde ved det stjalne valget i 2020. Jesaja identifiserer at når vitnene blir oppreist, noe han identifiserer som å bli samlet for annen gang, blir disse vitnene det banneret som samler arbeiderne i den ellevte time.

Og på den dag skal det være en Jesses rot, som skal stå som et banner for folkene; til ham skal hedningefolkene søke, og hans hvilested skal være herlig. Og det skal skje på den dag at Herren igjen, for annen gang, skal rekke ut sin hånd for å vinne tilbake resten av sitt folk, dem som er blitt tilbake, fra Assur og fra Egypt og fra Patros og fra Kusj og fra Elam og fra Sinear og fra Hamat og fra havets øyer. Og han skal reise et banner for folkeslagene og samle Israels fordrevne og føre Judas spredte sammen fra jordens fire hjørner. Jesaja 11:10–12.

Når Herren annen gang rekke ut sin hånd for å samle, samler han «Israels fordrevne». «Israels fordrevne» blir banneret for hedningefolkene, og av denne grunn må de bli drevet ut før de blir samlet. De ble drevet ut til Esekiels dal med de døde ben, og da de én gang var blitt drept, lå de på gaten der også vår Herre ble korsfestet, mens den andre klassen frydet seg.

Hør Herrens ord, dere som skjelder for hans ord: Deres brødre, som hatet dere og støtte dere ut for mitt navns skyld, sa: La Herren bli herliggjort! Men han skal åpenbare seg til deres glede, og de skal bli til skamme. Jesaja 66:5.

De som skjelder for Guds ord, blir støtt ut av sine brødre, som hatet dem. Jeremia viser hva som skjer med de brødrene som hatet banneret.

Derfor, så sier Herren: Se, jeg vil føre ulykke over dem, som de ikke skal være i stand til å unnslippe; og selv om de roper til meg, vil jeg ikke høre på dem. Jeremia 11:11.

Sammenhengen i vers elleve er Guds pakt, og alle profetene taler om de siste dager, så den pakten det her er tale om, er fornyelsen av pakten med de hundre og førtifire tusen.

Det ord som kom til Jeremia fra Herren, og som lød: Hør ordene i denne pakten, og tal til Judas menn og til Jerusalems innbyggere. Og du skal si til dem: Så sier Herren, Israels Gud: Forbannet være den mann som ikke lyder ordene i denne pakten, som jeg bød deres fedre den dagen jeg førte dem ut av landet Egypt, ut fra jernovnen, idet jeg sa: Lyd min røst og gjør etter alt det jeg befaler dere; så skal dere være mitt folk, og jeg vil være deres Gud, for at jeg kan oppfylle den ed jeg har svoret deres fedre, å gi dem et land som flyter med melk og honning, slik det er på denne dag. Da svarte jeg og sa: Amen, Herre.

Så sa Herren til meg: Forkynn alle disse ord i Judas byer og i Jerusalems gater og si: Hør denne pakts ord og gjør etter dem. For jeg vitnet inntrengende for deres fedre den dagen jeg førte dem opp fra landet Egypt og helt til denne dag, idet jeg stod tidlig opp og vitnet, og sa: Lyd min røst. Men de adlød ikke og vendte ikke øret til, men vandret hver og en etter sitt onde hjertes forstokkethet. Derfor vil jeg la alle denne pakts ord komme over dem, de som jeg bød dem å gjøre; men de gjorde dem ikke.

Og Herren sa til meg: Det er funnet en sammensvergelse blant Judas menn og blant Jerusalems innbyggere. De har vendt tilbake til sine fedres misgjerninger, de som nektet å høre mine ord; og de gikk etter andre guder for å tjene dem. Israels hus og Judas hus har brutt min pakt, den som jeg opprettet med deres fedre. Derfor, så sier Herren: Se, jeg vil føre ulykke over dem, som de ikke skal kunne unnsnippe; og om de enn roper til meg, vil jeg ikke høre på dem. Jeremias 11:1–11.

Emnet om dommen over laodikeisk syvendedagsadventisme, som Jeremia identifiserer, blir gjentatt av Esekiel i kapittel elleve, vers elleve.

Denne byen skal ikke være deres gryte, og dere skal heller ikke være kjøttet midt i den; men jeg vil dømme dere ved Israels grense. Esekiel 11:11.

Inspirasjonen identifiserer direkte beseglingen i Esekiel kapittel ni som den selvsamme beseglingen av de hundre og førtifire tusen i Åpenbaringen sju. Vers elleve i kapittel elleve er ganske enkelt fortsettelsen av Esekiels løpende fremstilling av dommen over Syvendedags Adventistkirken, som Søster White identifiserer som Jerusalem i Esekiel kapittel ni. De som ikke mottok seglet, blir dømt og tilintetgjort i synet i kapittel ni til elleve.

Synet om 9/11 i Esekiel identifiserer de troløse som dem som blir ført utenfor Jerusalem for å bli dømt, og identifiserer dermed den endelige adskillelsen av dem som bekjenner seg til å være den siste menighet, fremstilt i Johannes' åpenbaring. Symbolet «elleve, elleve» er et symbol på den pakten som de hundre og førtifire tusen inngår med Gud. Når tallene legges sammen, representerer de tjuefire, som er en tidel av to hundre og tjue, et av symbolene på foreningen av guddommelighet med menneskelighet.

To hundre og tjue år mellom 677 og 457 f.Kr. knytter Daniels profeti om to tusen og tre hundre dager sammen med Moses' tidsprofeti om sju tider. Mye kan identifiseres ved de to hundre og tjue årene som et symbol på soningsverkets gjerning, som begynte da disse to profetiene møttes i 1844. Mye kan fremholdes om hva som symbolsk er representert ved tallet tjueto som en tiende av to hundre og tjue, slik tilfellet også er med tallet elleve. Det jeg ønsker å påvise her, er forholdet

mellom elleve og tjuto.

Vi vil fortsette disse tankene i den neste artikkelen.